

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej **HARCERSKIE OCHOTNICZE POGOTOWIE RATUNKOWE**

Warszawa, 28 maja 2003r.

Pan mgr Michał Borkowski
Dyrektor Naczelny
Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego
W Warszawie
Ul. Poznańska 22

Szanowny Panie Dyrektorze,

W związku z rozpoczęciem działalności przez Harcerskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe ZHR (w skrócie „HOPR”), zwracam się do Pana z propozycją nawiązania ścisłej i mam nadzieję obopólnie korzystnej współpracy pomiędzy kierowanym przez Pana Pogotowiem Ratunkowym, a HOPR. Współpraca, o której mowa polegałaby na bezpłatnych praktykach naszych wyłącznie pełnoletnich ratowników w karetkach Pogotowia Ratunkowego w charakterze pomocy.

Z punktu widzenia kierowanej przez Pana instytucji korzyść polegałaby na uzyskaniu całkowicie darmowej siły roboczej do prac pomocniczych oraz ewentualnego zaplecza dla pozyskania w przyszłości ideowych kadr pracowniczych.

Celem HOPR jest natomiast stworzenie harcerzom, będącym ratownikami HOPR, możliwości pełnienia służby, ale przede wszystkim okazji do opatrzenia się ze zjawiskami trudnymi do zaakceptowania przez młodą, nie w pełni jeszcze ukształtowaną psychikę. Ratownikami HOPR są bowiem młodzi ludzie, którzy podejmują trud szkolenia, systematycznych ćwiczeń i utrzymywania gotowości oraz zobowiązanie do niesienia pomocy potrzebującym z pobudek płynących wprost z wartości propagowanych przez harcerstwo i wynikających ze składanego przez nich Przyrzeczenia Harcerskiego, w którym zobowiązują się pełnić służbę Bogu i Polsce, nieść chętną pomoc bliźnim i być posłusznym Prawu Harcerskiemu. Ratownictwo przedmedyczne jest najbardziej czytelnym, dostępnym dla nich sposobem realizacji tak określonej idei. Jednak zderzenie tej czystej i pięknej idei z rzeczywistością towarzyszącą udzielaniu pierwszej pomocy okazuje się często brutalne i może prowadzić do szoku blokującego skuteczność działań nieprzygotowanych do tego psychicznie ratowników. Krew i inne nieprzyjemne dla zmysłów wydzieliny, przerażenie i ból poszkodowanego, a także zdarzająca się przecież w tych okolicznościach śmierć są zjawiskami, które wymagają wcześniejszego oswojenia. Pierwsze zetknięcie się z nimi w sytuacji wymagającej zdecydowanego i skutecznego działania może być psychiczną przyczyną utraty zdolności do podjęcia akcji ratunkowej przez niedoświadczonego ratownika.

Praktyka w karetce pogotowia byłaby dla nich najlepszą okazją do zetknięcia się i oswojenia zawczasu z tymi zjawiskami oraz poznania specyfiki pracy profesjonalnej służby ratowniczej, z którą w przyszłości będą wielokrotnie współpracować w ramach projektowanego Krajowego Systemu Ratownictwa. Wynika to wprost z celów i zadań, które przyjęło na siebie HOPR.

Więcej informacji na temat istoty i całokształtu zadań Harcerskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego pozwałam sobie przekazać na Pańskie ręce w formie załącznika pt. „Informacja Ogólna o HOPR”. Znacznie bardziej szczegółowe dane można uzyskać w naszym serwisie internetowym pod adresem: www.hopr.zhr.pl

Liczę na zrozumienie z Pana strony i życzliwość dla naszych zamierzeń.
Z harcerskim pozdrowieniem,
Czuwaj!

Komendant Główny HOPR

hm. Marek Gajdziński